

УДК 687.53 «20»

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АНАЛІЗ ШЛЯХІВ ВИДОЗМІНЕННЯ ЖІНОЧИХ ФОРМ ЗАЧІСОК ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ 19 СТОЛІТТЯ

Студ. О.В. Удовіна

Наук. керівник доц. Т.А. Пашковська

Київський національний університет технологій та дизайну

Перша половина 19 століття – це час невеликих модних течій та мікростилів, мода змінювалась майже кожні 10 років. Цей період відрізняється від всіх інших відсутністю якогось визначеного стилю, який можна було б назвати стилем епохи. Виробництво предметів побуту, модного одягу і аксесуарів в першій половині 19 століття є одним із самих важливих галузей промисловості.

Найвиразнішими течіями моди в першій половині 19 століття були ампір, бідемаєр (романтизм) та фешенейбл. В кожному з цих напрямків можна прослідкувати багато спільних рис у прикладному мистецтві, костюмі та зачісках.

На початку 19 століття в мистецтво приходять стиль ампір, натхнений образами античності. Жіночі сукні нагадували античні колони: маленький ліф, дуже висока талія (під самою груддю), декольте, низ падаюча спідниця. Зачіски були маленькими і компактними, склалися з хвилястого волосся. Дамські зачіски стиля ампір багато декорувались різними прикрасами. Взагалі образ жінки періоду ампір нагадував античну колону з витонченою капітеллю.

Бідермаєр (романтизм) став невичерпним джерелом у розвитку моди.

Відається перевага реалістичному квітковому орнаменту, який присутній і в оформленні кімнат, і в декоруванні суконь і зачісок. Ввійшли у моду зачіски з великими скроневими пучками і петлями на маківці, для яких використовували штучні локони. Зачіска піднялась догори у вигляді з петель та бантів з волосся, залишаючи відкритою потилицю. Така зачіска виконувалась з різного виду локонів і була дуже перевантажена деталями. Симетрія, як правило, руйнувалась. Ці зачіски отримали назву стилю – бідермаєр. Бідермаєр є найдекоративнішим і найскладнішим за композиційною побудовою напрямком в першій половині 19 століття.

В 1840-х роках на зміну бідермаєру приходять новий напрямок – фешенейбл. Цей напрямок характеризується більшою суворістю в порівнянні з бідермаєром. Але все ж таки він мав декоративні елементи. Зачіски спрощуються, пучок на маківці зміщується на потилицю. В 1830-40 роках жінки носили довге волосся, завиті до низу падаючи на плечі локони.

Окрім цього слід відмітити, що зачіски і оформлення плечового поясу у сукнях першої половини 19 століття були тісно пов'язаними між собою. Це свідчить про грамотність побудови композиції костюма та про гармонійність жіночих образів першої половини 19 століття.

Отже, зачіски періоду ампір мали простий та ускладнений характер композиції за рахунок їх нескладної композиційної побудови. Зачіски бідермаєра ускладнюються, в них з'являється пучок або петля на маківці та пучки на скронево-бокових ділянках. Ці зачіски мають складний характер композиції. Зачіски періоду фешенейбл спрощуються, зникає пучок на маківці, він стає щільним і плоскої форми та переміщується на потилицю. Вони мають ускладнений характер композиції.

З цього можна зробити висновок, що зачіски напрямку бідермаєр були цілком складності композиції, а також вони були найяскравішими та найдекоративнішими в першій половині 19 століття.